

Typologia metropolitalna

Typologia metropolitalna odnosi się do [jednostek statystycznych NUTS 3](#) (w Polsce są to podregiony) i służy do ich zaklasyfikowania do jednej z dwóch grup: regionów metropolitalnych (w tym stołecznych regionów metropolitalnych) lub regionów niem Metropolitalnych. Regiony metropolitalne są zdefiniowane jako jednostki NUTS 3 lub ich grupy, w których co najmniej 50% ludności mieszka w [funkcjonalnych obszarach miejskich](#) (FUA) liczących co najmniej 250 000 mieszkańców. Pozostałe jednostki NUTS 3 określane są regionami niem Metropolitalnymi.

W przypadku, gdy w ramach jednego funkcjonalnego obszaru miejskiego liczącego co najmniej 250 000 mieszkańców, znajduje się więcej niż jedna jednostka NUTS 3, w której co najmniej 50% ludności mieszka w tym funkcjonalnym obszarze miejskim, wtedy te jednostki NUTS 3 tworzą łącznie jeden region metropolitalny. Wyjątek w takich sytuacjach może zostać zastosowany dla regionów stołecznych, które mogą zostać wydzielone jako osobny region metropolitalny.

Każdy funkcjonalny obszar miejski liczący co najmniej 250 000 mieszkańców musi mieć swój odpowiednik w regionie metropolitalnym. Jeżeli utworzenie obszaru metropolitalnego dla takiego funkcjonalnego obszaru miejskiego nie jest możliwe zgodnie z ogólnymi kryteriami, wtedy za region metropolitalny uznawana jest ta jednostka NUTS 3, zawierająca w swoich granicach dany funkcjonalny obszar miejski, której największy odsetek ludności mieszka w tym funkcjonalnym obszarze miejskim (nawet jeśli ten odsetek jest niższy od 50%). Podobnie każdy region stołeczny musi znajdować się w granicach regionu metropolitalnego, tzn. jednostka NUTS 3 obejmująca stolicę państwa musi tworzyć region metropolitalny (lub wchodzić w skład regionu metropolitalnego składającego się z kilku jednostek NUTS 3), nawet jeżeli region taki nie spełnia ogólnych warunków.

Typologia metropolitalna jest aktualizowana wynikami spisów powszechnych, tj. po pozyskaniu nowych danych dotyczących gęstości zaludnienia w siatce 1 km², a także po pozyskaniu nowych danych dotyczących dojazdów do pracy oraz każdorazowo po wprowadzeniu rewizji NUTS.

Typologia metropolitalna została opracowana wspólnie przez Dyрекcję Generalną Komisji Europejskiej ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej (DG REGIO) i Eurostat, a po raz pierwszy zaprezentowana w 2009 roku. Następnie tak zdefiniowane regiony metropolitalne zostały porównane z regionami metropolitalnymi wyznaczanymi przez OECD, co było podstawą do harmonizacji definicji regionów metropolitalnych stosowanych przez obie te organizacje.

